

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ ::
SANTA AGNA 19. PRAL. TELEFON 4253

ANY XIV :: NÚMERO 4333 :: BARCELONA, DIJOUS, 26 D'ABRIL DE 1917 :: UN NÚMERO 5 CENTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA ::
CARRER EST, 16 TELEFON 2293

Senyora Donya Marguerida de la Vega i Ferreyra de Durán

ha mort havent rebut els Sants Sacraments

(E. P. D.)

Els seus afligits espòs don Salvador Durán i Bori, fill don Clement, germà don Tomás (ausent), germans polítics (ausents i presents), tia (ausent), nebots (ausents i presents) i demés família, al participar a llurs amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els supliquen li tributin un record en llurs oracions i se serveixin assistir a la casa mortuòria, Ronda Sant Antoni, 78, pral. segona, avui dia 26, a les deu, per acompanyar el cadavre a la iglesia parroquial de Nostra Senyora dels Àngels i després al cementiri del S.O.

No's convida particularment

TEORIA DEL GERMANISME DISFREÇAT

VI

Després d'haver dit el perquè malgrat la forma del arbre del pensament francès, el qual que l'aguanta és la mateixa arrel germànica clavada a l'altre cantó del Ri, farem una cosa que ningú l'ha feta, que és demostrar que aquesta mateixa arrel, és la de tot el que's pugui presentar com el producte francès més contrari al caràcter germànic, i que's pugui posar com a clàssic, i per arribar-ho a demostrar haurem de la manera que sigui més difícil, i que serà demostrant-ho en poques presentacions com el més clàssic que hagi produït la França, que si com tothom admet és la producció artística, d'aquesta producció no buscarem l'art; o la branca artística que's tingui per més clàssica, que és la literatura, i de la literatura el gènere més acreditat com a tal, que és la poesia dramàtica o el teatre, que té fama de complir amb tot rigor les tres unitats del drama clàssic, i de la poesia dramàtica, per fer-ho cada vegada més difícil, buscarem l'autor més anomenat com a clàssic que és En Racine, i d'En Racine, l'obra que tingui més garanties de clàssica que's la Fedra i que és la que tothom presenta com a exemple de clàssicisme, menys nosaltres que portats pel nostre odi a la mentida i el nostre amor a la veritat, demostrarem aquí mateix que de clàssica només n'és l'aparència i serà una demostració que consistirà en agafar als que presenten a la Fedra francesa com el summum del clàssicisme teatral i no teatral, i que quan se parla de models de l'art clàssic la treuen i la posen a primera fila, i dils-hi que quan diuen que la Fedra ho és perquè compleix puntualment les tres unitats dramàtiques de la tragèdia grega que són, com tothom sab les de temps, de lloc i d'acció no estan en lo cert i s'equivoquen en el punt principal perquè la Fedra d'En Racine, que vol ésser clàssica de nom i de fets, només ho és de nom malgrat tota la teia que el mateix tema que va tocar l'Eurípides, que és el tercer dels dramaturgs grecs, perquè si el geni d'En Racine, dominat per la seva naturalesa de francès, llatina de fòra i germànica de dintre, de les tres unitats del drama grec no compleix d'alguna que són la de temps i la de lloc, tan ben complertes com les pugui complir un grec de la bona època, quant arriba a tenir que complir la tercera que és l'unitat d'acció, que com els nostres llegidors comprendran desseguida és la fonamental del drama, perquè el drama és acció, és dir quant arriba a la llei que ja no és de forma sino de fons no solsament no la compleix sino que malgrat tenir la tragèdia de l'Eurípides allí al davant mentre escribia la seva, trova la manera de desfer l'unitat d'acció euripidiana, d'una manera que si no ho veíemssim no ho creuríem, perquè si sembla mentida que's pugui fugir de l'unitat d'acció, que és l'unitat capital i la de més compromís, si l'inspiració li tondex molt avans de tendir a les de lloc i de temps, que no són més que condicions externes de l'acció, encara sembla més estrany que sem pugui fugir com no va fugir En Racine, amb la ploma a la mà escriptori una obra com aquella i tenint a sota els ulls el mateix model que va deixar l'Eurípides i és

una cosa que només s'explica coneixent la naturalesa germànica de la concepció francesa que trova la manera de destruir l'unitat fonamental, que és la d'acció, conservant les de lloc i de temps, que no són més que terreny que conté el desenvolupament de l'acció o sia del drama.

I perquè els nostres llegidors que coneixen les obres esmentades tant la d'Eurípides com la de Racine, es fassin càrreg del que deixem poquí els que no les coneixen es quedaran tant entorbidats com avanç, direm que si la tragèdia euripidiana presenta i representa a Fedra enamorada com una boïja d'Hipòlit, que és el seu fillastre, la raciniana, presenta per tant aquest mateix cas i per l'altre els amors d'Hipòlit i Arícia, que estan enamorats l'un de l'altre i es volen casar i que amb el cas de Fedra formen les dues accions que contrapuntades fan el drama, i si algú digués que d'aquesta manera la tragèdia té un fonament de causa, per que explica el perquè Hipòlit no correspon a la seva madastra, quan li declara l'amor, respondrien que la qüestió dels justificants, Eurípides, no solsament guanya a Racine, sino que es l'únic que justifica i fonamenta el drama perquè relaciona els fonaments i la tragèdia amb relació de causa i efecte.

Efectivament, en el drama d'Eurípides, tot està escalonat i una cosa porta l'altra, perquè de la castetat d'Hipòlit ne ve la ira de Venus, de la ira de Venus l'amor de Fedra i del amor de Fedra la mort d'Hipòlit, al revés del drama de Racine que presentant com presentat dos arguments diferents, que l'un no té res que veure amb l'altre, perquè l'un té de llevant i l'altre de ponent i es troven al mig de la escena, com dos que es troven pel carrer, l'un no es causa de l'altre, perquè els amors d'Hipòlit i Arícia, que són els que es troven de punta amb l'amor de Fedra per Hipòlit ni són engendrats per aquest amor ni l'engendren, sino que havent nascut cada un pel seu cantó i amb completa independència mútua ve un moment en que es topen com dos trens que corren en sentit diferent i contrari per una mateixa via, i així es que porten el drama sense que l'un justifiqui a l'altre, i de tot això, com se veu, ne dedueix que l'obra més clàssica que ha produït la França, que és la Fedra de Racine, té l'arrel germànica perquè està concebuda destruint l'unitat fonamental de les lleis clàssiques, que és lo que volíem demostrar i que hauríem comprès tan bé com nosaltres els que coneixem les dues obres que tenim sobre la taula, i que no vol dir que la tragèdia de Racine, amb tot i que no es pot comparar ni de lluny amb la d'Eurípides, no sigui una obra d'art digne, d'admiració, perquè l'únic que nosaltres volíem sostenir és que no és clàssica i ja sabem que hi ha moltes obres d'art que valen molt sense ésser clàssiques, com per exemple l'obra anar més lluny la catedral de Barcelona i totes les catedrals gòtiques del món, fetes abans del segle XV, perquè les que s'han fet modernament, ja no valen tant, per rahons que ara no son del cas.

FRANCESCO PUJOLS.

Escola Catalana d'Art Dramàtic

La sessió de diumenge vinent

Per a la propera sessió d'aquesta sèrie, dedicada a estudiar «Molière i la tassa dels metges», es prepara la representació de la comèdia en tres actes del famós autor francès «El Malalt Imaginari», la traducció catalana de la qual es deu a la ploma del distingit escriptor En Josep Carner.

Abans, com en les anteriors, el Director de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic, En Adrià Gual, donarà una breu conferència sobre la personalitat de Molière.

En la representació hi pendrà part ademés l'eminent Autor En August Barboza que està adherit a l'«Escola» i que s'ha encarregat del paper de «senyor Diaóir».

Com de costum la sessió començarà a dos quarts d'onze del matí. A fi d'evitar les molesties de les entrades i sortides de la sala, un cop començada la sessió, es prega al públic assisteixi amb la deguda puntualitat.

JOVENTUT NACIONALISTA REPUBLICANA

(Tallers, 22 bis, pral.)

Cicle de Conferències

Demà divendres, s'isena conferència pública a càrrec d'En

JOSEP ALADERN

SOBRE:
«La Nació Vascongada i'l seu admirable idioma»

A les deu de la vetlla

Aquesta entitat, ha organitzat un miting d'homenatge a En Pi i Margall, amb motiu de la diada que's celebrà diumenge.

Hi pendran part els senyors Rovira, Cortés, Bonada, Guinart i Caballeria.

Tindrà lloc el vinent dissabte a les deu de la vetlla.

LA POLITICA

COM si les qüestions personals i de partitisme menut tinguessin una importància decisiva en la solució dels innombrables i gravíssims fets pendents, veiem un dia rera l'altre com la premsa i els polítics susciten polèmiques d'aquest caràcter i omplen els temps i l'espai parlant-ne amb una obsessió i insistència que es difícil trobar quan se tracta de problemes transcendents.

La divergència Alba-Romanones ara per ara el leit motiu de tots els professionals de la polèmica, el punt de vista de tots els comentaris actuals... Res passa, fora d'això a Espanya si descomptem les cogides de la tauromàquia.

I no obstant a la província de León s'esdevé un aspecte més d'aquesta realitat brutal que la guerra amb la col·laboració de l'eneficàcia col·lectiva ens depara incessantment. Més de tres mil minaires es trobaran bentos en vaga, rer manca de mitjos de transport. A Sevilla les fàbriques hauran de plegar en un plaç molt breu per carencia de combustible. Ja gairabé totes les ciutats de la Península passarà molt aviat la mateixa mala cosa que s'ha esdevingut a Sevilla i a la província de León, perquè la vida nacional se descapella amb independència de l'acrobàcia governamental.

Hi ha un secret que'ns hauria de amoinar força a tots... El marquès de Cortinas ha posat al peu d'un document britànic autoritzant les remeses de carbó, la seva signatura. Nosaltres hem sigut sempre excèptics respecte del resultat d'aqueixes gestions que dugueren a Londres a l'illustre economista, i ja diguerem oportunament els motius que inspiraven el nostre excèpticisme.

Suara ha dit el capítol del ministeri que potser hauria d'invalidar-se aqueixa signatura; i això que nosaltres ja havíem previst té una importància capitalíssima que es llançim veure absent de les planes dels nostres rotatius.

El cas aqueix és tant greu que significa la carencia absoluta de carbó en tot el reialme per a dins d'un mes, ja que per circumstàncies molt lamentables d'imprevisió, no podem comptar pas gaire amb el carbó d'Asturies.

I encara això no fora res si el mercat d'Amèrica pogués continuar proveint-nos sobre tot de cereals. I molt ens temem que això esdevingui, car les gestions que per a evitar-ho està fent el ministre d'Estat són de la mateixa guisa insoluble que les del marquès de Cortinas.

Nosaltres que tenim la consciència de que'ls fets se donaran fatalment en un sentit negatiu a l'interès d'Espanya, sentim tota l'angunia de la situació que poc a poc va creant-se. El tancament del mercat sud-americà representa per a Espanya una crisi formidable de subsistències i de materia prima per abans de l'arribada de l'hivern. I per aquesta data l'Europa estarà encara en guerra i nosaltres en estat de gracia de neutralisme.

Aquests són els problemes verament transcendents, els únics que deuen preocupar-nos i davant dels quals tot el restant es d'una condició humilíssima.

Viure a precari, necessitant del velles materies més primordials, havia forçosament de conduir-nos a la misèria trágica d'ara i de després.

El projecte nord-americà de trencar les relacions comercials amb neutres i l'aspiració de l'Amèrica llatina a constituir-se en unitat de política internacional són un trist auguri de la raó dels nostres presents.

Contra això cap llògrima enterbotida però tampoc una inconscient i fol·la parsimonia. Però heu de veure si tenim prou cor per a les grans solucions patriòtiques i així i tot si estem a temps de remeiarnos.

Els federals

El Comitè Municipal Republicà Federalista de Barcelona acordà, en una de ses darreres sessions, expressar sa satisfacció per la revolució democràtica realitzada a Rússia.

A l'efecte, tres de ses individus han fet entrega al Consulat rus, de nostra ciutat, del següent missatge:

«Respetable señor:
En su última sesión acordó este Comité dirigir un entusiasta y afectuoso saludo al Gobierno de la Nueva Rusia, osogiéndolos para ser su intermediario.

«La lógica tiene leyes inflexibles y no era posible que Rusia luchase por la Libertad contra los Imperios Centrales y conservase la esclavitud y la tiranía en su casa.

«La Libertad se la ama o no se la ama; no admite términos medios.

«Servios, señor, transmitir al Gobierno de vuestro país que los demócratas republicanos federalistas que siguen las inspiraciones de Francisco Pi y Margall, su ilustre Maestro, han visto con alegría la Revolución que Rusia acaba de realizar y que deseamos ver consolidada.

«Una vez terminada esta guerra infame, provocada por el delirio de grandezas y el espíritu de dominación de un emperador tonto, cuando deban establecerse los valo-

res morales de la nueva Europa, Rusia podrá presentarse orgullosamente regenerada.

«Este Comité os desea, respetable señor, salud y República Democrática Federalista.»

El senyor Cònsol va rebre cortesment i agraf la comunicació, que transmetrà a son Govern.

Els lliberals monàrquics

La plana major del partit lliberal dinàstic ha acordat anar tots els divendres a la tarda al Círcol de la plaça del Teatre per a canviar impressions amb don Josep Collaso.

De passada podran fer el domíno.

—Sots la presidencia del senyor Holgado s'ha reunit el Comitè d'acció lliberal, aquests són ja uns altres—acordant haver vist de bon grat el regoneixament que la Círcols lliberals demòcrates autonomistes, etc., han fet de la qüestió del marquès de Alhucemas i enviar per aquest motiu ofícis de felicitació als senyors Roig i Bergadà i Grané manifestant la necessitat de concórrer a una acció com totes aquelles entitats que per conseqüència de la darrera crisi apareixen amb identitat de fons i aspiracions.

El senyor Bergamín

Demà, divendres, a dos quarts de deu del vespre, l'ex-ministre conservador senyor Bergamín visitarà el Círcol Lliberal Conservador del districte vuitè i dirigirà la paraula als socis d'aquella entitat sobre temes de gran interès i actualitat.

—Al restaurant «Royal» varia amics obsequien amb un banquet a don Francisco Bergamín.

Assistiren a l'acte, que fou íntim, varies personalitats del partit lliberal-conservador de Barcelona, entre les quals recordem als senyors Sandiungue, Menta, Oms, Tunell, reverent Solanas, Griñó, Ramos, Nadal, Corderch, Bastinós, Maluquer, Viladot, Viala, Zúñeta, Vila i Mas lebra.

El senyor Bergamín passà el dia a Montserrat acompanyat de varis amics. Va fer el viatge en automòbil. Retornarà a Madrid el dissabte que ve pel moment.

«Juan José» i el socialisme

L'Emili Thuiller, es un actor que com tots els d'Espanya tenen una insuficiència cultural espanyolista, que sense apuntadors, pugui fer declaracions de política internacional. Però l'Emili Thuiller, ademés, pertany a la plejada arcaica d'aquells actors que es feren cèlebres a crits i cops de genit i per als que tant blaven les pobres produccions dramàtiques de l'escena castellana, subleves de «latiguillos» i «lucos», de malis i oportunitats de fóro, empré exemples enterament de matjos esportivistes, o de nobles idealitats transcendents.

Per xò la lletra que l'esmentat actor ha fet a mans del senyor Moyà, ens ha fet l'efecte d'un comitat oficial de l'Alemanya, tant lluny de la veritat estan les paraules i els sentiments ingenuament plausibles del senyor Thuiller.

No. El «Juan José», no és solament una obra assaig mediocre, sino també una obra que de socialista no en té pas més que «Los dos pilletes» posen per exemple desfavorable al bon Mr. Pierre Decourcelles.

Ja «El Socialista» de Madrid, respón dignament a la sentimental oferta, i nosaltres sotcrivim cordialment les paraules de l'estimat confrare afegint-li encara un gra d'indignació.

Les facècies d'aquell manobre melodramàtic i impulsiu, que surt de l'Hospici s'amaneix amb una mouca, roba el tradicional pa, se passa el dia a la taverna i escanya a la maneta i mata d'un cop de faca a un burgès imbèl que no té cap neguit social, ni té res que veura amb el socialisme, ni amb el primer de maig ni amb cap més altra cosa que no sigui la censura literària.

L'època del «Juan José», com a drama, ha mort amb l'última generació, va morir amb En Vico, i com a tesi representativa «Juan José» va néixer mort.

Si la peça teatral tant aplaudida d'En Joaquim Dicenta pagués la pena d'una disquisició, no ensomariem pas gaire ciencia per a probar que'l tipus capital de l'obra és un individualista que tot el contrari del que's commemora el dia primer de cada maig.

El conflicte no existeix allí entre'l treball flogat i el que's compra, entre'l burgès i el obrer, socialment considerats.

Si En «Paco» i En «Juan José» es barallen, i si aquell deixa a l'altre sense feina es per un afor de concupiscència carnal. Sense aquella dona de trapió i poca honestitat que's diu Rosa, potser els dos homes haguessin arribat a ésser bons amics i fons companys de «juerga».

Rés, absolutament rés de nou, aportà En Dicenta amb el «Juan José» a la literatura social.

Ni és en rés allionadora la seva titulada obra capital.

El primer de maig és quelcom més important i solemni que un drama de passions, de males passions, i els socialistes meriten el nostre elogi per haver-ho comprés i declarat així mateix amb tota la cruïda, que salvant el respecte a que la mort feu acreedora a En Joaquim Dicenta.

La misèria a Lituània

Una informació recient provinent de Suïça diu que a Lituània la situació de la població civil és en extrem dolorosa. Hi ha milers de habitants que viuen exclusivament de la caritat pública. A Vilna hi havia fa poc 7.000 criatures que no tenien calçat, i a Vilna hi ha deu durant sis mesos a l'any. Els queviures que de Escandinàvia arriben són insuficients

a tot ser-ho, car sols es reben patates i una mena de pa molt deficient, i tot en quantitats petites. Tot això fa que la mortalitat creixi en proporcions espantoses, amb tant més de motiu que al país hi manquen metges i medicines i albergs i hospitals.

Si la població que s'ha quedat en el país avui ocupat per les tropes alemanyes es troba privada de mitjans de subsistències, no pot de cap de les maneres ajudar als nombrosíssims presoners lituans, militars o civils, que hi ha a Alemanya i Austria-Hongria. I menys ho poden fer els lituans que s'han refugiat a Rússia, per quan es troben dispersats completament i en situació tant o més o més dolorosa que els que no es mogueren del país.

Les colònies lituans de l'estranger i particularment les dels Estats Units estan enviant continuament socors i donatius a Lituània, però per gran que sigui la generositat i per copiosos que'ls donatius siguin, no arriben ni de molt a cobrir les necessitats del poble invaït i dels presoners. Per xò els Comités Lituans dels Estats Units i de Suïça apelen a la generositat del món enter per a ajudar a llur dissortada patria en sa terrible tribulació.

Conferència

A l'Ateneu Republicà Obrer d'Hortafranca ha donat en anunciada conferència l'ex-diputat a Cortes don Emili Iglesias, el qual discutirà sobre l'aleany i significació de la darrera crisi.

Afirmà el senyor Iglesias que la darrera crisi, havia sigut conseqüència de manejos germanofíls; digué que el govern actual careix de prestigi per a resoldre els problemes pendents i afegí que solsament el senyor Lerroux havia sigut clarivident a l'indicar al començament de la guerra el camí que Espanya devia seguir per a la seva salvació.

El conferenciànt fou molt aplaudit.

La mort del «torero»

Ben garbellades les coses d'Espanya un home se dona compte tristament de que aquí no tenim dret més que a la neutralitat.

Vegin sinó, el camí que prenen suara els mals-de-cap hispànics. «Ballesteros gravissimo». «La muerte de Ballesteros». «La madre de Ballesteros». «Los últimos momentos de Ballesteros». «Datos biográficos de Ballesteros». Els estrangers que ja han rigut prou de la nostra paradísica neutralitat, tindran ara un nou motiu de rialles. Perquè després de tantes i tantes columnes dedicades a la «personalitat» del senyor Ballesteros un home se entera de que la víctima del benjumeu «colomero», que pal cap baix sembla que's ha fet tant desgraciat com l'explosió del «Maine», és un pobre home, que va néixer a l'Hospici, que era un bon pare de família, i amic a desdir dels memorialistes del carrer de la Boqueria.

Sembla que a Madrid la gent s'escolafa per a contemplar el cadavre de l'illustre sinistral, i que la gent s'hi compta per centenars i que n'hi ha que ploren, i que la policia ha tingut de posar-hi consol i ordre.

No serien inoportunes aquelles consideracions antiautoritàries, que nosaltres matelons hem fet mantes vegades i l'amic Noel amb més mostra i sentiment que tots, però és enredades tot quan pugui dir-se d'aquell pobre envilit i massuagiat. El continuànt arrossant les espalles davant de la disgregació nacional esguardant amb sarcasme als homes talentosos, per agoniar-se als peus d'un trajo de «lucos» amb protuberàncies de un i d'altre sexe.

El «torero», com més gitano i analfabet millor, i la caudatòria desvergonyida, són els seus ídols, i ho serán encara per molt temps fins a la propera consumació d'Espanya.

Es el mateix poble que insensible per la greu malaltia d'En Cajal complenava de plans les habitacions del senyor Vicente Pastor, que jeia d'una «coca» benemèrita. I el fet se repetirà sempre, tant com calgui per a convèncer a qui convingui de que són un poble de perders que per tota ànima té un «traje de lúces» i unes alegres castanyoles.

Salve Espanya!

Altira conferència

A l'Ateneu Obrer del districte segon, Mercaders, 38 pral., avui a dos quarts de deu de la vetlla, el consoci i advocat don Josep Maria Martí Gras donarà una conferència de caràcter polític, versarà sobre el tema «La crisi dels partits espanyols i el Catalanisme».

Anants i vinents

En l'express d'ahir al matí retornà de Madrid el senador don Leoncí Soler i March.

—Es troba a Barcelona el director general d'Aduanes don Marián Matasanz.

—El diputat a Cortes don Daniel Riu sortí anit, en l'express, cap a la Cort.

ECOS

FRANÇA és generosa amb nosaltres no sols amb el dé magnífic de la seva pintura sino també amb el tresor de la seva música moderna.

Aquests concerts que s'anuncien al Palau de la Música Catalana per al proper mes de maig un quelcom d'una importància desconeguda a Barcelona.

Cal nomenar repetit els noms gloriosos d'Indis, Fauré, Nider, Schmitt, Hasselmann, R. Ster, Dufré, Blanchi, Selva.

Els aconeciments artístics són ben abundants aquesta Primavera. França en els mo-

FABREGAS I RECASENS
BANQUERS

VALORS - CUPONS - BORSA
CANVI - GIROS
4, RAMBLA D'ESTUDIS, 4. — Telefons 1.824 i 1.843

Les nostres ventatges conquistaran vostre diner

GRAN SASTRERIA NORD-AMERICANA

Trajos a la seva mida a 10 i a 20 pessetes una gran partida

Pantalons de llana a 3 i a 5 pessetes una gran partida :: :: Impermeables anglosos des de 25 pessetes

NOVA I ESMERADASECCIO: Trajes amb dagues ermillos, una de fantasia, a 25 30 i 35 pessetes

Per a sostindre nostres obrers mantenim grans rebaixes durant la present guerra

Camises percal color amb coll i corbata, a 2'95 pessetes; Berrets des

de 1'45; Sabates canya fantasia a 10'95; Gorres a 0'60 : Mitjons, mitja

dotzena a 2'50 : Tirants a 0'75 : Camisetes a 0'50 : Pantalons punt a 1'45

Calsotets curs a 1'95 : Mocadors, mitja dotzena 1'25 : Lligues a 0'50

Ampolles un lire colonia i quina a 1'95

Regalem a nostros clients Estampetes Verdes i mitjansant sorteig

espaciosos terrenys propis per a la edificació de xalets

Casa Bastida :: Passeig de Gracia, 18

8 - ARCHS - 8

principal

Martí i Serra

8 - ARCHS - 8

principal

Amb motiu del nostre canvi de magatzem oferim noves seccions en NOVITATS PER A SENYORA

LLANERIA, SEDERIA I FANTASIES DE COTÓ

:: :: Unica casa que per la reducció de gastos, pot vendre a preus de fàbrica :: ::

Positiva economia en tots els genres

NOTA.—Per a modistes, grans existencies en Glasses, Mesalines, Libertis, Glacés, Pongis 90 centimetres. Preus especials de fàbrica.

CICLES
SANROMA
El més ràpid
i lleuger
Telefon 1431
Baixes 43
BARCELONA

MARCA SUN.

JRO
Maquines d'escriure
NOVES
I DE
OCCASIO
Ronda Sant Antoni, 90, entre el
(junt a la Plaça de l'Universitat)
TELÉFON A 3.131

LAS MARAVILLAS DE ESPAÑA
acaba de publicar los álbumes 6.º y 7.º, titulados
La Coruña y su provincia.
Castilla la Vieja y Extremadura.
PRECIO DE CADA ALBUM
En Madrid, 3 pesetas. En provincias, 3,50 pesetas
En todas las librerías y en la Casa Editorial Bailly-Baillière. Núñez
de Balboa, 21 y Plaza de Santa Ana, 11, Madrid.

LOS PURGANTES
MEJOR
AGUAS Y SALES DE MEDIANA
ARAGON
NO PUEDE
NECES
COSICOS
PREVEN
LA TUBA

Ebanisteria 'GIRALT'

CASA FUNDADA EN 1880

Gran assortit de mobles de luxe
.. d'estils clàssics i moderns ..
Dibuixos originals i exclusius de
la casa .. Es faciliten pressu-
posts i projectes d'amoblament
i decoració d'habitacions. Preus
limitadissims .. Unica casa que
garantitza els seus mobles per
temps indefinit

EXPOSICIO i DESPATX:
CANUDA, 16 :: :: TELEFON, 1278

Casa-torre Per vendre, situa-
da al carrer de
Felip III, número 7; punt cèntric, y
molt saludable de Sant Gervasi. Ho-
res: de 10 a 12.

ESQUELES MORTUORIES
SEN'ADMETEN AN AQUESTA IN-
FERNIA, FINS A LES DUES DE
LA MATINADA

LA MUJER EN SU CASA
REVISTA MENSUAL DE
LABORES
ECONOMIA DOMESTICA Y MODAS
ES UNICA Y EXCLUSIVA EN ESPAÑA
Declarada útil
para que pueda servir de texto en la enseñanza
por R. O. de 16 de Febrero de 1903.
PÍDANSE PROSPECTOS
A LA CASA EDITORIAL BAILLY-BAILLIÈRE
Núñez de Balboa, núm. 21. - MADRID

PIANOS I HARMONIUMS de lloguer, des de 8 fins a 15 ptes. al
mes, Carrer del Bruc, 78, entlo. 1.